

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014052
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014052.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Mariána Dunčka, na neverejnom zasadnutí dňa 27. februára 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. novembra 2019, sp.zn.1Pp/47/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 28. novembra 2019, sp.zn.1Pp/47/2019 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený C. R. (ďalej len „odsúdený“) sa podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Senica, sp.zn.1T/123/2012 zo dňa 04.02.2013. Zároveň okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a súčasne mu nariadil probačný dohľad v trvaní 36 mesiacov s uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zák. spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie. Poukázal na to, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Dubnica nad Váhom vypracovaného ku dňu 06.03.2019 vyplýva, že adaptácia na podmienky Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom prebehla bez problémov, neskôr sa však vyskytli nedostatky, kedy sa snažil nadviazať kontakt s inými osobami nedovoleným spôsobom, pokúsil sa preniesť korešpondenciu pri eskorte do zdravotníckeho zariadenia a následne sa snažil odoslať korešpondenciu cez iného odsúdeného, ktorý mal v ten deň koniec trestu. Ku dňu ostatného verejného zasadnutia konaného dňa 28.11.2019 nedošlo zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom ku žiadnej zmene, toto napriek uplynutiu dlhšej doby- 8 mesiacov odsúdený nepreukázal žiaden dôvod na prepustenie z výkonu trestu, nedostal žiadnu ďalšiu pochvalu, ktorá je dôkazom toho, že by po prepustení na slobodu odsúdený viedol riadny život. Prokurátor má za to, že vychádzajúc z pôvodného hodnotenia ústavu, odsúdený má rezervy v plnení programu zaobchádzania v bode edukácie, ktorý sa plní čiastočne vzhľadom na vyskytovanie nedostatkov v plnení povinností počas výkonu trestu. Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, kde sa za rizikové faktory považuje opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť spáchaného činu a dlhy. Záverom hodnotenia riaditeľ ústavu odporučil podmienene prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom a to z dôvodu, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol v minulosti 13-krát odsúdený, z čoho bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť 10-krát a z toho 9-krát pre trestný čin podvodu. Prokurátor poukázal na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody pre trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. je odsúdenému uložený tretíkrát. Je toho názoru,

že okresný súd opätovne nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a tiež sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K písomným dôvodom sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený. Podľa odsúdeného je pravdou, že ku dňu 28.11.2019 nebol disciplinárne odmenený, ale nebol ani disciplinárne potrestaný, nakoľko si vzorne plní svoje povinnosti a v tomto nastolenom režime a chovaní nemieni prestať aj po prepustení na slobodu. Odsúdený uviedol, že prešiel výraznou nemennou zmenou. K resocializačnej prognóze uviedol, že síce vykazuje stredné riziko zlyhania so šiestimi bodmi, čo je pri spodnej hranici, avšak jeden bod je z dôvodu pohlavia, ktorý nemôže byť rizikovým faktorom, a to, že je muž. K jeho odsúdeniam v minulosti uviedol, že mal dostatok času premýšľať nad sebou a taktiež nad jeho odsúdeniami. Až to posledné mu bolo ponaučením. Pri všetkých ostatných sa vlastne nič zásadné v jeho živote nezmenilo. Všetko to boli podmienené tresty. Až rozsudkom 1T/123/2012 za čo bo vzatý do väzby si uvedomoval rozsah a následky svojho konania. Takisto jemu udelené nepodmienené tresty boli vznesené počas výkonu väzby, ktoré mu boli zrušené už spomínaným rozsudkom. Tvrdenia prokurátora v tomto smere pokladá ako zavádzajúce, nakoľko predchádzajúce nepodmienené tresty nemal zatiaľ uložené. Vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. V tejto skoro 9-ročnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody sa nikdy nedopustí žiadnej nezákonnej činnosti a bude viesť riadny život pri jeho príbuzných. Jeho príbuzní svojím spôsobom života sú pre neho obrovskou motiváciou a príkladom do jeho budúceho spôsobu života. Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 24. januára 2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti

považuje krajský súd tiež potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane vystupuje do popredia represívna zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd doplnil dokazovanie v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.08.2019, sp.zn.3Tos/43/2019 a rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku, krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne. V prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyhodnotené ako stredné. V súčasnosti odsúdený je celkovo ústavom hodnotený pozitívne, vo výkone trestu je pracovne zaradený a vytvoril si podmienky pre zabezpečenie zamestnania v prípade podmiennečného prepustenia a bola mu udelená aj 8-krát disciplinárna odmena (disciplinárne potrestaný nebol). Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá. Navyše odsúdený je dlhodobo kritický ku svojej trestnej činnosti, z čoho je zrejmé, že odsúdený využil čas strávený vo výkone na zmenu svojich životných postojov, a preto nie je potrebné, aby bolo na neho pôsobené aj naďalej týmto druhom trestu. Okresný súd správne zdôraznil, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát. Odsúdený má vybudované aj stabilné sociálne zázemie, a vzťah s blízkymi (otcom, bratom, bývalou manželkou a dcérou) sa javí u neho ako podporný a pozitívny. Napokon zo záverov hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že ústav odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s uložením probačného dohľadu.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil podstatné skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že správanie odsúdeného je aktuálne na požadovanej úrovni, odsúdený si plní svoje povinnosti, rešpektuje a dodržiava všetky predpisy vzťahujúce sa na výkon trestu odňatia slobody a konflikty nevyvoláva. Do aktivít pre všeobecný rozvoj sa zapája aktívne a dlhodobo, za čo bol viackrát aj disciplinárne odmenený. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd rovnako správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom rovnakého trvania spolu s uloženou povinnosťou zamestnať sa alebo sa o zamestnanie preukázateľne uchádzať počas skúšobnej doby.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.